

Ὡς ἐπιτοπλεϊστον γίνονται εἰς τὸ Ἀνατολικὸν Ἀρχιπέλαγος. Ἀπὸ τὴν Ταπροβάνην δὲν ἐξήχθησαν μέχρι τῆς σήμερον, μολονότι ἐδύνατο ἐκεῖ νὰ συναγεται μεγίστη ποσότης.

2. Τὸ κιννάμωμον. Τὸ εὐπόληπτον τοῦ ἔρωμα εἶναι ὁ ἐσκευασμένος φλοιὸς τῆς κινναμώμας. Ἡ σύναξις τοῦ κινναμώμου εἰς τὴν Ταπροβάνην ἀρχίζει πρῶτον τὸν μῆνα τοῦ Μαΐου, ἐξακολουθεῖ δ' ἕως τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου. Βλαστοί, ἡμιδακτύλου ἕως τριῶν δακτύλων διάμετρον ἔχοντες, παρέχουν καλλήτερον κιννάμωμον ἀπὸ μεγαλητέρους βλαστούς ἢ κλάδους. Ἀποφλοιοῦσι δὲ τοὺς βλαστούς, ἐγκόπτοντες κατὰ μήκος τὸν φλοιὸν καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ἔπειτα δὲ εἰσάγοντες μάχαιραν ὑπὸ τὸν φλοιὸν, καὶ οὕτω ἀποχωρίζοντες αὐτὸν τοῦ ξύλου.

Ὁ πράσινος ἢ ἔξωτερικός φλοιὸς ἀποξέεται τοῦ ἐνδοτέρου, ὅστις, ἀποῦ ἐπιμελῶς ξηρανθῆ, γίνεται τὸ κιννάμωμον τοῦ ἐμπορίου. Τὸ τῆς Ταπροβάνης κιννάμωμον σχηματίζεται κοινῶς εἰς κονδύλια ἢ σωληνάρια περὶ τοὺς τεσσαράκοντα πόδας μακρὰ. Ἀπαιτεῖται μεγάλη φροντίς νὰ μὴ ἀναμιγνύεται τὸ ἐξαγόμενον κιννάμωμον με ἄσμον καὶ ἄνοστον φλοιὸν. Εἰς τὴν ποιότητα τοῦ κινναμώμου ὑπάρχει μεγάλη διαφορά, προερχομένη ἀπὸ τὴν ποικιλίαν τοῦ κλίματος, τοῦ χώματος, τῆς θύσεως, τῆς ἡλικίας καὶ ὑγείας τοῦ φυτοῦ, καὶ τῆς διδομένης εἰς τὴν σκευασίαν αὐτοῦ φροντίδος καὶ ἐπιδεξιότητος.

Ἀπὸ τοῦ καιροῦ ὅτε οἱ Ἀγγλοὶ ἐκυρίευσαν τὴν Ταπροβάνην ἕως τοῦ 1823, ἡ Συντροφία τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν ἔχαιρε τὸ μονοπώλιον τοῦ εἰς τὴν νῆσον αὐτὴν παραγομένου κινναμώμου. Διὰ τὸ ἐπιστατῶσι δὲ τὸ διάλεγμα καὶ στοίβασμα τοῦ κινναμώμου, εἶχεν ἡ Συντροφία ἕνα ἐπιθεωρητὴν καὶ δύο βοηθοὺς εἰς τὴν Κόλομβον. Τὸ κιννάμωμον διεχωρίζετο ἀπὸ τοὺς διαλεκτάς εἰς τρία εἶδη, πρῶτον καὶ δεῦτερον, καὶ τρίτον ἢ ἀπορρίψιμον εἶδος. Τὸ συμβόλαιον τῆς Συντροφίας περιελάμβανε τὰ δύο πρῶτα εἶδη, τὸ δὲ τρίτον ἢ ἀπορρίψιμον εἶδος ἔμενεν εἰς χεῖρας τῆς Ταπροβαναικῆς κυβερνήσεως. Μῆρος τῆς συμφωνίας ἦτο νὰ μὴ εἰσάγεται εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ τρίτον εἶδος καὶ τῶντι, ἐνῶ ὁ στρατηγὸς Μαίτλανδος ἦτο κυβερνήτης τῆς Ταπροβάνης, μεγάλη ποσότης αὐτοῦ ἐκάθη, διὰ νὰ κενωθῶσιν αἱ ἀποθήκαι. Ἄλλ' ἐπομένως ἐστέλλετο δι' ἀλλογύρου εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου εἰσήγετο ὑπὸ τὸνομα ὄχι κινναμώμου, ἀλλὰ κασσίας. Τὸ κιννάμωμον, τὸ εἰσαγόμενον ἀπὸ τὴν χερσόνησον τῆς Ἰνδίας, Σουμάτρας, Ἰαίας, κτλ., ὡς καὶ τὸ παχυλὸν εἶδος, τὸ ἐκ τῆς Ταπροβάνης, ὀνομάζεται κασσία. Κιννάμωμον, εἰς τὸ Ἀνατολικὸν ἀρχιπέλαγος ἐσκευασμένον, συνίσταται κοινῶς ἀπὸ κονδύλια δεκαοκτῶ περίπου ἢ εἰκοσι δακτύλου μακρὰ. Εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ Λονδίνου τιμᾶται τὸ κιννάμωμον ἀπὸ πέντε ἕως δέκα σιλλίνια τὴν λίτραν, κατὰ τὴν ποιότητα.

3. Τὸ οὐσιῶδες Ἐλαιον τοῦ Κινναμώ-

μου. Τὸ ἔλαιον τοῦτο κυρίως κατασκευάζεται εἰς τὴν Ταπροβάνην, καὶ γενικῶς ἀπὸ τὰ κομμάτια, τὰ ἐκ τῶν κονδυλίων χωριζόμενα εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐκλογῆς. Τὰ κλάσματα τοῦ κινναμώμου κοπανίζονται χονδρὰ, ἔπειτα δὲ βυθίζονται διὰ περίπου τεσσαράκοντα ὀκτῶ ἕρας εἰς θαλάσσιον ὕδωρ. Γίνεται ἀκολούθως ἡ διαστάλαξις, ὅποτε ἔλαιόν τι ἀναβαίνει, χωριζόμενον εἰς δύο εἶδη, βαρύτερον καὶ ελαφρύτερον· τὸ ελαφρὸν ἔλαιον χωρίζεται ἀπὸ τὸ νερὸν εἰς ὀλίγας ἕρας, ἀλλὰ τὸ βαρὺ ἐξακολουθεῖ νὰ κρημνίζεται διὰ δέκα ἢ δώδεκα ἡμέρας. Ὀγδοήκοντα λίτραι κινναμώμου παρέχουν ὡς δύο ἡμισυ οὐγγίας ἔλαιου, ἐπιπλέοντος εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ πέντε ἡμισυ οὐγγίας βαρίου ἐλαίου. Τὸ κινναμωμέλαιον πωλεῖται εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὡς πέντε δίστηλα ἢ οὐγγία.

Ὅλαι αἱ ἐν Ταπροβάνῃ κινναμωμέλαι ἀνήκουν εἰς τὴν κυβέρνησιν· καὶ ὅποιος ἀνακαλυφθῆ ἐκρίζωνν τοιαῦτα δένδρα ὑπόκειται εἰς αὐστηράς ποινάς.

Ἐκ τῶν λογίων οἱ Φυσικοὶ ἐστάθησαν καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας οἱ μακροβιώτεροι, οἱ δὲ Ποιηταὶ οἱ ὀλιγοβιώτεροι, καὶ ἀπὸ τοὺς Φυσικοὺς πάλιν οἱ Ἀστρονόμοι φαίνεται ὅτι ὑπερβαίνουν τοὺς λοιποὺς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς.

Βλέπομεν εἰς κατάλογον περιέχοντα ὅλους τοὺς Ἀστρονόμους ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Θάλητος μέχρι τῆς τελευταίας ἑκατονταετηρίδος, ὅτι ἐξ ὀγδοήκοντα πέντε μόνον εικοσιπέντε εἶχαν ἀποθάνειν εἰς ἡλικίαν 60, πέντε εἶχαν ζῆσειν ἕως μετὰξὺ 90 καὶ 100· δεκαοκτῶ μετὰξὺ 80 καὶ 90· εἰκοσιπέντε μετὰξὺ 70 καὶ 80· δεκαεπτὰ μετὰξὺ 60 καὶ 70· δέκα μετὰξὺ 50 καὶ 60· πέντε μετὰξὺ 40 καὶ 50· καὶ τέσσαρες μετὰξὺ 30 καὶ 40. Τῶν ὄντι, καμμία ἐπιστήμη ἄλλη δὲν ἀνυψώνει τόσον τὸ πνεῦμα ὑπὲρ τὰς οὐτιδανὰς ἐνοχλήσεις καὶ τὰς μικρὰς ἀθλιότητας τοῦ βίου, αἵτινες συγκροτοῦν τὸ μέγα σύνολον τῆς ἀνθρωπίνου δυστυχίας.

Ὁ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ τῆς Πρωσσίας τὸ 1831 ἦτο 12,726,825. Ὁλος ὁ ἀριθμὸς τῶν μὴ δεκατετραετῶν τέκνων ἦτο 4,767,072· ἐκ τῶν ὁποίων, 2,043,030 ἦσαν τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὸ σχολεῖον ἡλικίας, τούτέστιν, ἀπὸ 7 ἕως 14 ἐτῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τέκνων, ὅσα πραγματικῶς ἐφοίτων εἰς τὰ προκαταρκτικὰ σχολεῖα, ἦτο 2,021,421· ἢ μόνον 21,609 ὀλιγώτερον τοῦ ἀριθμοῦ, τὸν ὁποῖον ὁ νόμος ἀπαιτοῦσε.

ΤΑ δύο πολυτιμότερα πράγματα εἰς τὸν κόσμον τοῦτον εἶναι ἡ ὑπόληψις καὶ ἡ ζωὴ μας. Ἀλλὰ πόσον ἀξιοθρήνητον, ὅτι τὴν μὲν δύναται νὰ μᾶς ἀφαιρήσῃ ὁ πλέον εὐκαταφρόνητος ψιθυρισμὸς, τὴν δὲ τὸ ἀσθενέστερον ὄπλον. Καταγίνεται λοιπὸν ὁ φρόνιμος μᾶλλον εἰς τὸ νὰ γένη ἄξιος καλοῦ ὀνόματος παρ' εἰς τὸ ν' ἀποκτήσῃ αὐτό· τοιοῦτοτρόπως δὲ μανθάνει νὰ διαγῆ τὴν ζωὴν εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ φοβῆται τὸν θάνατον.